

skabsforstanderen har erklæret dem for ægtefolk.

Det undrer A. K., at jeg frygter, at noget af det højtidelige ved vielsen skal falde bort; hvis det skulde blive en simpel retshandel, der afsluttedes uden spor af højtidelighed. Det ligger i, at A. K. ikke kender befolkningen på landet og ikke ved, hvilken betydning kirken har i mangfoldige egne af Danmark, Bondens daglige liv bliver tit meget materialistisk, men det er — som regel — fra kirken og de levende kristne, at det åndelige liv — hvis der overhovedet findes åndeligt liv på en egn — får sit udspring.

Selv om der ofte gives en snæversynet, fordummende forkyndelse, så er det dog som oftest kirken der vedligeholder den ideelle trang, som findes i ethvert menneske, og vækker samvittigheden. Det følger af sig selv, at hvor kirken er en statskirke og kirkens præster statsbedsmænd, er der en mængde vanekristne og ligegyldige, og at megen synd går i svang under en ydre kirkeligheds skjul. Men dette kan ikke afkræfte den kendsgerning, at den bedre del af den danske kirke har en overordentlig opdragende og forædlende indflydelse på det danske folk. Det er derfor intet under, at mangfoldige alvorlige mennesker har svært ved at finde sig i, at forbindelsen mellem kirken og det skridt, de anser for et af de største og betydningfuldeste, de gør i livet, i høj grad løsnes. —

A. K. skriver i nr. 1 af Kv. og Sf. for 1905, side 5: „For Øjeblikket bruges der jo omtrent kun kirkelig Vielse. Hvordan ser Ægteskaberne ud? Det hører dog uomtvistelig til de sjældne Oplevelser at se et Hjem, hvor der bor Trofasthed, Kærlighed og fuld Forstaelse“. Det er underligt, hvor forskellige menneskers oplevelser kan være! Jeg har i mit liv ikke set mange *fuldkomne* ægteskaber, fordi alt menneskeligt er så ufuldkomment, men trods alt, hvad der kan være af ufuldkommenhed, af gnavenhed og skænderi, har jeg netop set så megen kærlighed, trofasthed og sammenhold i ægteskaber, byggede på den gamle grundvold: viljen til at leve hele livet sammen i „modgang og medgang“, indtil „døden skiller os ad“. —

Kvindesagen bæres frem af så forskellige retninger herhjemme, og Dansk Kvindesamfund består af så højst forskellige mennesker: kristne og ikke kristne, højremænd, venstremænd og socialdemokrater, københavnere og landhoere — der er et, der forener os alle: ønsket om lige ret for mand og kvinde. Jeg synes, det vilde være udmærket, om denne fælles sag kunde gøre

os forstaaende overfor hverandre, så at vi forsøgte at sætte os ind i hverandres tankegang. Så nåede vi sikkert længere i den store sag, som forener os alle!

Nykøbing F. Februar 1905.

A. Stampe Feddersen.

Se desuden Side 34, 2. Red.

Varm Mad.

Magistraten har afslaaet at give Tilladelse til Salg af varme Drikke fra Vogn. Hvorfor? Det maa den om.

Mon den skulde nære samme Uvilje imod Tilladelse til Salg af varme Drikke fra Porte?

Naar man er tidlig paa Færde i Paris, ser man i de fattigere Kvarterer hyppigt to Fyrfade paa et lille transportabelt Bord. Paa det ene koges Mælk, paa det andet staar en Kaffekegel, Kopper, et langt Brød og en Kniv, og bagved en Mand eller Kvinde, der skænker ud til de forbigaaende.

En Syjomfru, jeg kendte, brugte tidt at forsyne sig der, naar hun var kommen for sent op, og var glad ved det. Den varme Drik var upaaklagelig og blev leveret billigere, end hun selv kunde lave den.

Undertiden laves den lille Butik ved at slaa Brædder op for en Krog mellem to Huse.

Suppekøkkener er også meget almindelige. Man kan hente sin Pot Suppe eller halve Pot, købe for et Par Øre kogt Kød, Roulette, Pølse eller Steg.

Det er morsomt at møde Kl. 12 og se det store Publikum. Folk møder med deres smaa Brød faar en Skive Steg til 10—20—30 centimer lagt mellem det flækkede Brød, som de saa tager med hen til et Vinudsalg og spiser til Vinen.

Syjomfruer, Butiksdamer, Koner der arbejder, Haandværkere, Kontorister, kort de, der ikke har Tid til at gaa hjem i Frokostpausen og ikke har Raad til at spise en Frokost på et af de mange smaa Spisehuse, Kunstnere, Studenter, faar her en billig varm Ret Kød, der spises paa Gaden, eller om Sommeren i et af de mange Anlæg af dem, der ikke holder af at gaa paa Vinhus.

At kunne faa en varm Kop Kaffe at drikke paa Stedet vilde hindre mange i at tage en Snaps.

Maadeholdsforeningerne i England og Amerika gaar i Spidsen for saadanne Udsalgssteder. Men først og fremmest for Salg fra Vogn af varmt Øl, Mælk, Kaffe og The, tidlig om Morgen og midt paa Dagen. Naar vi nu ikke kan faa Vogne, kunde vi maaske